

І С Т И Н И

АРТУР
КОНАН ДОЙЛ

СКАНДАЛ
У БОГЕМІЇ

Харків
«ФОЛІО»
2018

БЛІДИЙ ВОЯК

Мені часом здається, що світогляд мого приятеля Ватсона занадто обмежений. Зате, дійшовши до якогось рішення, він наполегливо домагається його реалізації. Так, він довгий час умовляв мене описати хоча б один випадок моєї професійної кар'єри. Вочевидь, я сам підкинув йому цю ідею, докоряючи за прагнення потурати смакам публіки замість того, щоб триматися сухих фактів.

— Ваші описи надумані, — не раз казав я йому.

— Тоді спробуйте взятися за справу самі, Голмсе, — відповідав на докори Ватсон.

Й ось я вирішив прислухатися до його поради. Маю зізнатися, що тепер розумію мого товариша й усіх інших людей, котрі беруться за перо. Писати цікаво не так легко, як я собі уявляв, а випадок, про який маю намір розповісти, повинен був задовольнити цю вимогу. До того ж ця пригода належить до числа найдивніших подій у моїй практиці, хоча чомусь Ватсон не згадує про неї в своїх нотатках.

У моєму записнику зазначено, що події, з яких я почну свою розповідь, відбулися в січні 1903 року незабаром після закінчення англо-бурської війни*. У той час я зали-

---

* *Англо-бурська війна* — колоніальні війни Великої Британії проти бурської Південно-Африканської Республіки, які тривали з 1880 по

шився самотнім. Мій вірний Ватсон одружився й залишив нашу парубоцьку квартиру на Бейкер-стрит. Либонь, одруження стало єдиним проявом егоїзму з його боку за весь час нашої багаторічної дружби.

Отже, того дня мене навідав містер Джеймс К. М. Додд, високий, широкоплечий і засмаглий англієць. Я зазвичай сідаю спиною до вікна, а клієнта саджу навпроти таким чином, аби світло падало йому на обличчя. Так я вчинив і цього разу.

Містер Додд, мабуть, не знав, з чого почати розповідь. Я не допомагав йому, адже виграний час давав мені нагоду постежити. Помовчавши, я вирішив вразити його певними висновками про його персону. Як я переконався, це дуже корисно, бо неодмінно викликає щирість і довіру клієнтів.

— Ви, здається, нещодавно прибули з Південної Африки? — спитав я.

— Атож, сер, — відповів він здивовано.

— Імовірно, служили в кавалерії?

— Саме так.

— У Добровольчому корпусі?

— І це правда. Містере Голмс, ви чарівник! — розгублено мовив мій відвідувач.

Я всміхнувся.

— Усе дуже просто. Хіба не ясно, що чоловік із мужньою поставою, військовою виправкою та засмагою, явно не лондонського походження, щойно приїхав з театру військових дій, тобто з Південної Африки. Крім цього, ви носите бороду, отже, не кадровий військовий. Ваша постава видає кавалериста. Що ж до Добровольчого корпусу, то з ва-

---

1881 рік (перша англо-бурська війна) і з 1899 по 1902 рік (друга англо-бурська війна).

шої візитної картки видно, що ви біржовий маклер із Тромптон-стріт. До якого ж іще полку ви могли вступити?

— Це дивно, як ви бачите все до дрібниць, містере Голмс! — вигукнув Додд.

— Я бачу не більше, ніж ви, але вмію аналізувати те, що бачу, — відповів я, — однак навряд чи ви навідали мене лише для того, щоб переконатися в моїй спостережливості. Що сталося в Старому Таксберзькому парку?

— О, містере Голмс! — вигукнув Додд.

— Мій любий сер, немає нічого надприродного в тому, що я сказав. На конверті вашого листа стояв саме такий штемпель. Ви писали, що просите терміново прийняти вас, отже, сталося щось дуже важливе.

— Маєте рацію. Але з того часу події набули ще гіршого спрямування. Полковник Емсворд просто вигнав мене...

— Тобто вигнав?

— Та так. Мені довелося забиратися геть. Це ще той індивід, той полковник Емсворд! Я б і секунди не провів у його товаристві, якби не Годфрі.

Я неквапливо запалив люльку й відкинувся на спинку крісла.

— Може, ви все ж поясните мені, в чому річ, містере Додд?

Мій відвідувач хитро примружився.

— А я вже було вирішив, що ви про мене знаєте все, — всміхнувся він. — А якщо серйозно, то викладу всі факти, а ви, сподіваюся, поясните мені, що вони можуть означати. Минулої ночі я не міг заснути й на мить — намагався все збагнути. Але чим більше міркую, тим неймовірнішим мені здається все, що сталося.

Отже, я потрапив до війська в січні 1901-го, приблизно два роки тому. У нашому ескадроні служив молодий

Годфрі Емсворд. Він пішов на війну добровільно — у його жилах текла войовнича кров. У всьому полку не було хлопця, кращого за Годфрі. Ми добряче заприятелювали, це була така дружба, яка можлива лише коли люди живуть однаковим життям, ділять ті самі радощі й смуток. Увесь рік ми воювали пліч-о-пліч, разом терплячи всі примхи похідного життя. А потім Годфрі поранили й відіслали в шпиталь. Я отримав один лист із Кейптауна, де був розташований медичний заклад, і ще один із Англії, зі Саутгемптона. З того часу — жодного слова, розумієте, містере Голмс, жоднісінького слова від мого найближчого приятеля за шість місяців. Коли війна скінчилася і я повернувся додому, то одразу ж написав батькові Годфрі, питаючи про його сина. Відповіді не було. Знову написав. Цього разу я отримав коротке та сухе послання. Батько Годфрі повідомляв, що його син подався в навколосвітню подорож і не повернеться раніше, ніж через рік. Ця відповідь мене не задовольнила. Уся історія здавалася напрочуд дивною. Я не міг повірити, що такий хлопець, як Годфрі, був здатен за короткий час забути свого найкращого товариша. Мене стурбувала ще одна обставина. Годфрі був єдиним спадкоємцем великого статку. З його розповідей я знав, що він не ладнав із батьком. У старого був огидний характер, а Годфрі більше не міг терпіти цього. Ні, мені страшенно не сподобалася вся ця справа, і я вирішив дізнатися істину, чого б це мені не коштувало. Певний час я займався залагодженням особистих справ. Але зараз маю намір присвятити весь свій час і сили з'ясуванню лише одного питання: долі мого приятеля.

При цих словах сірі очі відвідувача блиснули, а його квадратна щелепа рішуче стиснулася. Я з цікавістю поглянув на свого співрозмовника. Містер Джеймс Додд справ-

ЗМІСТ

Блідий вояк	3
Постійний пацієнт	29
Пригода з рейгетськими сквайрами	50
Скандал у Богемії	75
Звіздочолий	106
Пригода в Еббі-Грейндж	138
Пригода з детективом, котрий помирає	167
Шляхетний парубок	187